

Az ítéltábla pártfogó ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Barbarics Tamás ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **tartozás megfizetése** iránt indított perében, a Veszprémi Törvényszék 2013. február 20. napján kelt 7.P.21.424/2012/7-I. számú ítéletével szemben, a felperes által 8. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 80.000.- (Nyolcvanezer) forint másodfokú perköltséget.

A 808.450.- (Nyolcszáznyolcezer-négyszázötven) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Megállapítja az ítéltábla, hogy a felperes a másodfokú eljárásban teljes mértékben pervesztes.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes kereseti kérelmét elutasította és megállapította, hogy 606.300.-Ft eljárási illeték az állam terhéen marad.

A határozata indokolásában rögzítette, hogy a felperes a Ptk.427. § (3) bekezdése alapján 10.105.669.-Ft összeg, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A felperes az igényét arra alapította, hogy a lánya ügyvezetése alatt álló "A" Kft. a gazdasági tevékenysége céljára az alperestől bérelt ingatlanon ("Város"1 ...) felújítási, átalakítási munkálatokat végzett, amelynek anyagi fedezetét a felperes és a lánya által felvett hitel biztosította. Az alperesnek tudomása volt arról, hogy a bérlemény felújítását ténylegesen a felperes finanszírozta.

Az elsőfokú bíróság az alperes Pp.229. § (1) bekezdésére alapított védekezését nem fogadta el.

Rámutatott, hogy a Veszprém Megyei Bíróság 2009. március 19-én jogerős 3.P.20.762/2007/28. számú ítéletével az "A" Kft. által az alperessel szemben a bérleti jogviszony keretei között érvényesített és a munkálatok ellenértéke, valamint kártérítés megfizetésére irányuló kereseti kérelmet elutasította. A korábbi per azonban csak a tényalap, az alperes személye, valamint - részlegesen - az érvényesített jog tekintetében azonos a jelen eljárással. Ezért a felperes által peresített igény ítélt dolognak nem tekinthető.

A kereseti kérelem érdemi vizsgálata körében az elsőfokú bíróság leszögezte, hogy a felperes sem állította azt, hogy az alperessel bérleti vagy egyéb szerződéses jogviszonyban áll. A bérleti szerződés az "A" Kft. és az alperes között jött létre, ezért a felperes a kereset jogcímeeként megjelölt Ptk.427. § (3) bekezdése alapján az alperessel szemben alappal igényt nem érvényesíthet.

Kitért az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes a jogalap nélküli gazdagodás szabályaira hivatkozással sem követelheti a keresetben megjelölt összegű kifizetést, mivel az alperes nem jogalap nélkül, hanem az "A" Kft.-vel kötött bérleti szerződés alapján jutott a felperestől származó, és a felújított ingatlan értéknövekedésében megjelenő vagyoni előnyhöz. E szerződéssel kapcsolatos elszámolás pedig a 3.P.20.762/2007. számú peres eljárásban megtörtént.

Az alperes elévülésre alapított védekezését a törvényszék érdemben azért nem vizsgálta, mivel „a felperest az alperessel szemben követelés nem illeti meg, így ezen létre sem jött követelés elévülése fogalmilag kizárt”.

Az elsőfokú bíróság a felperes bizonyítási indítványát mellőzte, mivel az a jogvita elbírálása szempontjából jelentőséggel nem bírt.

A felperes fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet megváltoztatására és az alperes kereseti kérelem szerinti marasztalására irányult. Másodlagosan kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését az alperes perköltségben marasztalása mellett.

Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet a felperes perindítási jogosultságának hiánya miatt érdemben nem vizsgálta. Kifejtette, hogy a „jogalap nélküli gazdagodással összefüggésben a jogszabályok nem határozzák meg a perindításra jogosult személyek körét, ezért ...a felperes jogosult a perindításra... a Pp.48. §-ban foglaltak szerint perbeli jogképességgel rendelkezik”.

Kiemelte, hogy a felperes a kereseti kérelmét a Ptk.361. § (1) bekezdésére alapította.

A hivatkozott rendelkezéshez fűzött kommentárt idézve azt hangsúlyozta, hogy „a gazdagodónál beálló vagyoni előny, illetve a visszatérítésre jogosultnál beálló hátrány között okozati összefüggésnek kell fennállnia, azonban nem előfeltétel a közvetlen jogviszony a jogosult és az alaptalan gazdagodó között.” Erre tekintettel mutatott rá, hogy a felperes által a hitelfelvételből biztosított összeg az alperes tulajdonában álló ingatlan felújítására fordítódott, amelyből nemcsak a vendéglátóegység, hanem az alperes lakrésze is felújításra került. Ezért a Ptk.361.§ (1) bekezdésében előírt feltételek fennállta megállapítható.

Az alperes érdemi ellenkérelme a fellebbezés elutasítására irányult. Kérte a felperes perköltségben marasztalását.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges tényeket, körülményeket teljeskörűen feltárta, helyes tényállást állapított meg, amelyből levont jogi következtetéseivel az ítélet tábla egyetért. A fellebbezésben írtakra tekintettel az ítélet indokolásában kifejtetteket az alábbiakkal egészíti ki.

Az alperes Pp.229. § (1) bekezdésére hivatkozással előterjesztett alaptalan védekezésének elbírálását követően a törvényszék helytállóan vizsgálta a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra vonatkozó perbeli legitimáció kérdését. Az elsőfokú bíróság abban a kérdésben foglalt állást, hogy a felperest megilleti-e a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben.

A felperes a kereseti kérelmét a Ptk.427. § (3) bekezdésére alapította. Ezen a jogcímen a dologra fordított kiadások körében csak a bérlő érvényesíthet igényt a bérbeadóval szemben. A csatolt bérleti szerződés és az előzményi iratok alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy az ingatlan bérlője az "A" Kft volt. Az elsőfokú bíróság tehát a felperes által az alperessel szemben a Ptk.427. § (3) bekezdése alapján előterjesztett kereseti kérelmet a keresetösségi jog hiányára tekintettel érdemben és megalapozottan utasította el.

Megjegyzi az ítélet tábla, hogy az elutasítás indokainak téves értelmezését tükrözi a felperes azon fellebbezésben rögzített álláspontja - majd ebből kiindulva a felperes jogképessége körében kifejtett érvelése -, miszerint az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet érdemben azért nem vizsgálta, mert álláspontja szerint a felperes nem rendelkezett perindítási jogosultsággal. A kereset elutasításához a fentiekben kifejtettek szerint nem a jog- és cselekvőképesség, hanem a keresetösségi jog hiánya vezetett.

Az elsőfokú bíróság vizsgálta a Ptk.361. § (1) bekezdése alkalmazásának lehetőségét. A rendelkezésre álló előzményi iratok alapján megalapozottan állapította meg, hogy az alperes ingatlanán végzett beruházások költsége az "A" Kft és az alperes közt folyamatban volt perben a bérleti jogviszony keretei között elszámolásra került. A Ptk.361. § (1) bekezdésében előírt feltételek azért nem teljesültek, mivel az alperes nem jogalap nélkül, hanem az "A" Kft-vel fennálló bérleti jogviszony alapján jutott a beruházásban megnyilvánuló gazdagodáshoz.

A felperes akként nyilatkozott, hogy az általa felvett jelzáloghitel összegét a lányának és akkori élettársának, "B"-nek adta át, akik ezt visszafizetni ígérték a részére oly módon, hogy a bank felé a törlesztőrészletek teljesítését vállalták. A felperes ezzel a gyermeke egzisztenciájának megteremtését, a vállalkozásának sikerét kívánta elősegíteni (7. sz. jkv. 2.o. első bek., ötödik bek., 8.sz. irat 1.o., második bek.).

Ebből következően a felperes által visszakövetelt „vagyon előny” nem az alperesnél jelentkezett, hanem a pénzeszközök felhasználásáról - egyéb jogviszony alapján - rendelkező lányánál és annak élettársánál. A felperes kereseti kérelme a Ptk.361. § (1) bekezdése alapján tehát a fentiek okán sem megalapozott.

A fellebbezésben előadott azon új tény, miszerint „az alperes kérésére nemcsak a vendéglátó egység, hanem az alperes lakrésze is felújításra került” a kifejtettek okán nemcsak irreleváns, hanem olyan, a jelen eljárásban újnak minősülő tény, amelynek vizsgálatát a Pp.235. § (1) bekezdése kizárja.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság helytálló döntését - az indokolás fenti kiegészítésével - a Pp.253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelen fellebbezésre tekintettel a felperes a Pp.78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes részére a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 2. § (3) bekezdés a), b) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló perköltséget. A felperes teljes személyes költségmentességére tekintettel a feljegyzett fellebbezési illeték a Pp.84. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam terhén marad.

Győr, 2013. november 20. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: